مراتب آیات شریفه قرآن ممد امکان صدق آن ها بر قرائت ملحون

شاگرد: در برخی موارد وقتی عرف یک جزء را نمی‌آورد می‌گویند که اشتباه شد. مثلاً در شماره کارت بانکی اگر یک رقم را اشتباه بزنند می‌گویند که اشتباه شد. در این موارد عرف به جهت شناختی که دارد و به جهت غرضی که هست و به این جهت که می‌داند هر شماره چه کار می‌کند، اگر یک عدد اشتباه بزنند می‌گوید گوی اصلاً آن فرد را نیاورده اید. در قرآن هم به جهت بساطتی که عرف نسبت به آن دارد، می‌گوید مثل کلام ما است. اینطور نیست که برای هر حرفش یک حساب باز کند ولی اگر عرف این دقت را بکند و به او فهمیده شود که تک‌تک حروف آن چه اعجازی دارد، مثلاً در مجموعه نظام اعداد می‌توان گفت این قرائت یا آن قرائت، لذا اگر ذهن عرف در این فضا بیاید گوی اصلاً فرد اشتباه را اصلاً فرد بحساب نمی‌آورد.

استاد: شما برای آیات شریفه چهار واژه را در نظر بگیرید، بعد بروید آیات آن را ببینید. إحکام، تفصیل، توصیل، حدیث. آیات قرآن همه اش در آن هست. «احکمت، فصلت، وصّلنا لهم القول، والله نزّل احسن الحدیث. اگر شما در محدوده احسن و نزّل الحدیث وارد شوید دیگر حرف شما نمی‌آید. چون قرآن در یک مجالیش احسن الحدیث است. «اللّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتاباً مُتَشابِهاً مَثانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ[1]» در مجالی حدیث، دیگر حرف میزان نیست. درست است که همه حروف دخالت دارد اما وقتی قرآن در مجالی احسن الحدیث ظهور می‌کند، در این مقام دیگر حروف مقوم‌ش نیست. ولو جوهره قرآن کریم هست. لذا مانعی ندارد ما بخشی از این قرائات را در جایی می‌آوریم که قرآن، الحدیث است. نه آن جایی که قرآن «احکمت» است و با حروف مقطعه برنامه‌ریزی می‌شود.

والحمد لله رب العالمین

---

[1] الزمر۲۳

بازبینی #2
ایجاد شده 21 آوریل 2024 14:12:13 توسط ... .
به روزرسانی شده 28 مه 2024 16:00:18 توسط ... .